

שישראל עוזג, הוא יעד שישראל מקימים את הברית הוז. והרוי שנינו, על מה נבעש אליו לפניהם הקדוש ברוך הוא? על שאמר לשון הרע על בניו. בינותם בא אוור הים, והיו אמרים דברי תורה. כמו לילכת, אמר לו אותו האיש, במה שעשכחים בלילה זהה השלים. אמרו, מה הוא? אמר לו, שטראו לakhir את פניו של בעל הברית, שהרי אשתי בקשה את הבקשה הוז מכם, ומילת הברית של בני שפולד לי - לakhir תקיה ההלולא שלו. אמר רבי אבא, זו היא בקשה של מצוה, ונשב לראות את פני השכינה.

חכו כל אותו היום. באותו הלילה בנטס אותו האיש את כל אוהבו, וכל אותו הלילה התעסקו בתורה, ולא היה מי שישן. אמר להם אותו האיש, בקשה מכם, כל אחד ואחד יאמר דבר חדש בתורה.

פתח אחד [רבי אבא] ואמר, (שופטים ח) בפרע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יי'. מי קא דבורה וכברק שפתחו בפסקוק הנה? אלא אף שנינו, אין היה שטחים אלא על הברית הוז, שפטות (ירמיה לו) אם לא בריתינו יומם ולילה וגנו. שהרי שמים הארץ על זה קיימים. משום אף, כל זמן שישראל מקימים את הברית הוז, חזות שמים וארץ עומדים בקיום. וכל זמן שחס ושלום מבטלים את הברית הוז, אין שמים וארץ מתקיים, ואין נמצאות ברכות בעולם.

בא ראה, לא שלטו שאר עמי על ישראל אלא בטהילו מנינהו קיימת דא. ומה בטילו מנינהו. דלא אתה פרען ולא אתה גלין. ועל דא כתיב ויעזבו בני ישראל את יי' וגנו' ועל זה כתוב (שמואל-א יב) ויעזבו בני ישראל את ה' וגנו' וימפר אתם ביד סיסרא. ויעזבו את ה'

זהה תנין על מה אטענש אליו קמי קדשא ברייך הוא על דאמר דלטורה על בניו. ארחייב הזה אני נהירא דיומא והוא אמר מלוי דאוריתא. כמו למיזל. אמר ליה הוא גברא בפה דעתקתו בהאי ליליא אשלימו. אמר מאי הוא. אמר להו דתחמון לakhir אנפו דMRIה דקיימה, דהא דביתאי בעאת בעותא דא מניכו. וגור קיימת דבורי דאיתיליד לי, לakhir ליהוי הלוילא דיליה. אמר רבי אבא הא בעותא דמצוחה איה ולמחייב אפי שכינפה ניתיב.

אוריבו כל ההוא יומא, (דף צג ע"ב) בההוא ליליא בנטש והוא גברא כל אונז רחימוי, וכל ההוא ליליא אשתקלו באורייתא ולא הזה מאן דגאים, אמר להו הוא גברא במטו מניכו כל תד ותד לימי מלא מדפה דאוריתא:

פתח חד (רבי אבא) ואמר (שופטים ח) בפרק פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יי'. מי קא חמו דבורה וברק דפתחו בהאי קרא. אלא hei תנין לית עלמא מתקיימת אלא על האי ברית דכתיב, (ירמיה לו) אם לא בריתי יומם ולילה וגנו' דהא שמיא וארעה על דא קיימים. בגין חד כל זמנא דישראל מקיימין האי ברית, גמושי שמיא וארעה קיימים בקיומיהו, וכל זמנא דחס ושלום ישראל מבטلين האי ברית, שמיא וארעה לא מתקיימים, ובכך אין לא משפחין בעלם.

הא חי, לא שליטו שאר עמי על ישראל אלא בטהילו מנינהו קיימת דא. ומה בטילו מנינהו. דלא אתה פרען ולא אתה גלין. ועל דא כתיב ויעזבו בני ישראל את יי' וגנו' ועל זה כתוב (שמואל-א יב) ויעזבו בני ישראל את ה' וגנו' וימפר אתם ביד סיסרא. ויעזבו את ה'